

(98/C 187/21)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3472/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: Espanja ja Unkari koheesiorahastossa

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Mikä osuus koheesiorahastosta kuuluisi Espanjalle siinä oletetussa tapauksessa, että vuonna 2003 Unkari on osa Euroopan unionia, ottaen huomioon Unkarin, Espanjan ja muiden Euroopan unionin nykyisten jäsenvaltioiden tämänhetkiset makrotaloudelliset näkymät?

(98/C 187/22)

KIRJALLINEN KYSYMYS E-3476/97 komissiolle**esittäjä(t): José García-Margallo y Marfil (PPE)***(31. lokakuuta 1997)**Aihe:* Agenda 2000: Koheesiorahasto ja uudet jäsenvaltiot

Komission 15. heinäkuuta 1997 esittämässä Agenda 2000 -asiakirjassa (KOM(97)2000 lopull.) ehdotetaan koheesiorahaston säilyttämistä nykyisellään, ja toistetaan käsitys, jonka mukaan rahasto on tulevaisuudessakin paras väline köyhempien maiden auttamiseksi niiden talouden parantamiseksi ja lähentämiseksi muihin. Samaan aikaan kuitenkin esitetään, että koheesiorahasto on tärkeä väline tuleville jäsenvaltioille, joiden investointitarpeet ovat erityisen suuret tässä mielessä ja suunnitellaan tuensaantiperusteiden väliuudistusta (puolessavälissä, eli vuonna 2003), jossa perusteena käytetään sitä, että henkeä kohti laskettu BKT on alle 90 % yhteisön keskiarvosta.

Vaikka näiden lausuntojen merkitys näyttäisi olevan se, että jäsenvaltiot, joiden infrastruktuuri on erittäin puutteellinen eli syrjäiset alueet, saisivat edelleen samantasoista tukea kuin nykyään saavuttaakseen Keski-Euroopan jäsenvaltioiden kehitystason, sitä voidaan tulkita myös toisin.

Tarkoittaako ehdotettu "väliuudistus" että vuodesta 2003 lähtien jäsenvaltiot, jotka nykyisin saavat tukea rahastoista joutuisivat jakamaan tuen jäsenhakkaiden kanssa, jotka olisivat jo silloin liittyneet Euroopan unioniin, ja niiden kehityksen alhaisesta lähtötasosta johtuen niille keskitettäisiin suurin osa tuesta?

**Komission jäsenen Monika Wulf-Mathiesin
komission puolesta antama yhteinen vastaus kirjallisiin kysymyksiin
E-3465/97, E-3466/97, E-3467/97, E-3468/97, E-3469/97, E-3470/97, E-3471/97,
E-3472/97 ja E-3476/97**

(22. tammikuuta 1998)

Koheesiorahastosta annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1164/94 ⁽¹⁾ 2 artiklan 3 kohdassa säädetään välitarkistuksen suorittamisesta. Agenda 2000 -tiedonannossaan ⁽²⁾ komissio ehdottaa myös uuden rahoituskauden puolivälissä tehtävää arviointia sen varmistamiseksi, että tukea saavat jäsenvaltiot ovat edelleen tukikelpoisia, toisin sanoen että niiden bruttokansantulo on edelleen alle 90 % yhteisön keskiarvosta henkeä kohden.